

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 89. Mors Arthuri III. Britanniae Ducis, & Connestabilis Franciae

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

riensis vero & Varwicensis Comites, Sæcul. XV.
A.C. 1458.
trajecto mari, Caletum petebant. Ho-
rum fuga pacem in Angliam revocavit,
quæ etiam aliquamdiu ibi substitit.

§. LXXXIX.

*Mors Arthuri III. Britannicæ Ducis,
& Connestabilis Franciæ.*

Hoc anno ad finem declinante Francia
sibi ereptum lugebat Artum seu Ar-
thurum III. Britannicæ Ducem, qui idem
Franciæ Connestabilis atque foederatus
erat. Primam lucem aspexit Anno salu-
tis millesimo trecentesimo nonagesimo
tertio die vigesima quarta Augusti, Joan-
nis V, & Joannæ de Navarra Filius se-
cundo genitus, & vulgo Comes Riche-
montius appellabatur, quo sub nomine
Aurelianensis familiæ partes tuendas su-
scipit, ac crebra fortitudinis suæ speci-
mina dedit, præprimis vero Anno mille-
simo quadringentesimo decimo quinto in
pugna ad Azincurtium, ubi ab Anglis
captus, atque usque ad annum millesi-
mum quadringentesimum vigesimum de-
tentus fuit. Idem quamvis Gallicæ Na-
tioni apprime addictus esset, nihilominus
fervescentibus inter Regiæ domus Prin-
cipes dissensionum tumultibus, Anglorum
partibus adhæsit, eo quod ipse Rex Fran-
ciæ unacum Regina adversus Delphi-

Sæcul XV
A. C. 1458.

Argentré
Hist. Britan.

num proprium suum Filium Anglis foedere juncti esset. Post hæc Arthurus ex Anglia redux, sese Burgundiæ Duci adjuavit, quem Delphinus, Carolus VII. appellatus, adepto Galliarum Regno sibi devincire studebat, unde illum die septima Martii Anno supra millesimum quadringentesimo vigesimo quarto Connestabilem Franciæ renuntiavit, eundemque in possessione Turoniensis Ducatus, quem ei Carolus VI. Delphini Pater jam olim donaverat, auctoritate sua firmavit. Anno millesimo quadringentesimo vigesimo nono in Normannia, & Pictaviensi Provincia Anglos sæpius devicit, eosque in proelio ad Patayam in Blesia penitus profligavit, delevitque; Pacem quoque conciliavit Burgundum inter & Regem, qui etiam Anno millesimo quadringentesimo trigesimo septimo Lutetias ingressus est, postquam Arthurus Parisienses ad Regis obsequium summa sua dexteritate revocaverat. Decedentibus Joanne VI. Fratrem suo, necnon Francisco I, & Petro II. Nepotibus, ipse jure successionis Britannicæ Ducatum obtinuit, quem tamen haud diu possedit, fatis ereptus, sexagesimo quarto ætatis suæ anno; Connestabilis dignitatem deponere noluit, etiam ad Ducalem evectus, asserens, a se honorandum esse illud officium in sua senectute, quo ipse olim in juventute hono-

honoratus fuisset. Supremam diem obiit apud Nannetes hoc anno die vigesima sexta Decembris. Successorem habuit Franciscum hujus nominis secundum Britanniae Ducem, Richardi Britanni Filium, qui vulgo Comes Virtutum dicebatur, & die vigesima octava Februarii anno sequenti Montbasoniae Regi clientelare obsequium profitebatur.

Sæcul. XV.

A.C. 1459.

Montbasonia

§. XC.

Papa Roma Mantuam profectus.

Ineunte hoc anno Pius Pontifex, cum omnia pro Conventu Mantuæ indicto rite essent disposita, die decima octava Februarii (*) Roma discessit, ubi Nicolaum de Cusa Cardinalem Legatum, necnon Principem Columnam urbis Præfectum reliquit, præter quosdam Cardinales, Auditores Rotæ, atque Causidicos, apud quos Romana Curia, non minus quam Papa præsentem, esse deberet. Præterea annuentibus Cardinalibus Decretum edidit, quo sancitum, ut Successoris electio, si ipsum extra urbem mori

Platin. in
vita Pii II.Comm. Pii II
lib. 2.

(*) Pagius in suo Breviario Continuatore hic halucinasse notat, ex MS. Codice tabularii Vaticani comprobans, Papam de urbe recessisse die 22. Januarii.